

baade en Toldinspektør og en Toldkasserer, saa vidt jeg kan skønne, er der ikke det mindste til Hinder for, at en enkelt Mand — Toldkassereren maatte det rimeligvis være — kunde klare Arbejdet, og vistnok endda med det samme Personale, der er der i Forvejen; men i alt Fald kan man klare sig med den ene Chef i Forbindelse med noget mere af det lavere lønnede Personale i Stedet for, at der nu sidder to Chefer, baade en Toldinspektør og en Toldkasserer, der hører til de højest lønnede Tjenestemænd i Toldetaten.

Dernæst er der paa en hel Række af vore Jernbanestationer Toldassistenter, som har det, man kalder Tog- og Perrontjeneste, som altsaa skal holde Opsyn med det Toldgods, der indgaar. Men som Regel indgaar dette Toldgods enten i plomberede Vogne eller i plomberede Kolli, og det skal da paa Toldkammeret og toldklareres, saa det er ret utænkeligt, at det skulde blive udleveret uden Toldklarering. Statsbanernes Personale skal jo dog holde Opsyn med de Vogne, som enten er toldplomberede eller indeholder Gods, der er toldplomberet, og vilde vel nok kunne passe paa, at ikke noget af dette Gods blev udleveret uden at være toldberigtiget. En Del Toldassistenter rundt om paa Statsbanernes Stationer kunde saaledes godt spares, og navnlig kunde man spare at have Vagttjeneste paa Stationerne om Natten. Naturligvis sker det en Gang imellem, at der til en Jernbanestation om Natten kommer en rejsende, som ikke har faaet sit Rejsegods toldberigtiget ved Grænsestationen, idet dette er indskrevet paa en Station i Udlandet direkte til f. Eks. Aarhus eller Odense, men det er dog noget, der kun sker med Maaneders Mellemrum. Alene af Hensyn til disse faa Ekspeditioner er der paa de fleste af vore større Stationer — ikke de mange smaa Landstationer — en Toldassistent, som har Vagt om Natten. Selvfølgelig gaar han ikke og spadserer op og ned ad Perronen. Han kan som Regel ligge roligt og sove i et af de Rum, som stilles til Personalets Raadighed. Passerer det saa undtagelsesvis, at der er Rejsegods, som skal toldberigtiges, kommer den Portør, som har Tjeneste, og rykker ham i Frakkeskødet og siger, at nu er der noget at bestille. Der er efter min Mening ikke Grund til at have en saadan Tjeneste. De paagældende rejsende kan nok finde sig i, at deres Gods ikke bliver eftersat før den næste Dag, og den paagældende Koffert kunde saa komme ind paa Toldstedet, der

som Regel ligger i samme Bygning, indtil Toldberigtigelsen kan foregaa.

Det er min Opfattelse, at megen Vagttjeneste ved Havnene, hvor Toldassistenter spadserer om og ser paa Kullosning eller Losning af andet, som ikke er toldpligtigt, udmærket godt kunde udføres af Toldrorsbetjente i Stedet for af Toldassistenter, og det samme gælder om en hel Del af Kystbevogtningen, men af Hensyn til Tiden tør jeg ikke blive ved at gaa i Enkeltheder.

Ogsaa ved Statsbanerne mener jeg, det er muligt at spare et anseligt Antal Tjenestemænd. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa, at den nye Ordning af Statsbanernes Styrelse ikke, som forudsat, medførte en Besparelse, en Simplificering af Administrationen. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg i saa Henseende har sagt tidligere. Det var mig i Fjor en Tilfredsstillelse at høre, at det ærede 22de Medlem for Hovedstaden (Friis-Skotte) der i alt væsentligt gav mig Ret i mine Betragtninger derom, selv om der kunde være Enkeltheder, hvor det ærede Medlem havde et andet Syn end jeg. Det nye System var mere indviklet end det gamle, medførte mere Skriveri og mere Gnaveri, end der havde været i Forvejen. Efter min Mening vil der kunne findes en mere tilfredsstillende Ordning ved, at man afskaffer den ene af Melleminstanserne; om det skal være Distrikterne eller Sektionerne, skal jeg i øvrigt ikke komme dybere ind paa. Det er et Spørgsmaal, som jeg synes, der er Grund til at overveje, idet Afgørelsen kan betyde adskilligt i Retning af Besparelse i Lønninger.

Jeg har nævnt disse to Omraader, for det første fordi jeg gerne vil pege paa et Par Omraader, hvor der faktisk kan spares, dernæst fordi der forhaabentlig inden længe bliver Brug for baade Toldembedsmænd og Jernbanetjenestemænd i den Del af Sønderjylland, som genforenes med Danmark; der kunde der blive Plads for det Personale, som efter min Mening udmærket kan spares andetsteds.

Maatte jeg dernæst gøre et Par Bemærkninger om de offentlige Arbejder — jeg vil ikke sige de offentlige Virksomheder. Man har her talt om, at de ikke bærer sig; jeg vil holde mig til den Side af de offentlige Arbejder, som interesserer mig mest i Øjeblikket i min Egenskab af Arbejdsanvisningsdirektør. Der er fra mange Sider — og jeg mener med Rette — klaget over den Langsomhed, hvormed man fra det offentliges Side, specielt da